

Vidlák: O nevyhnutelném... možná

- CZ24 News | 26. října 2022

USA/EU: Dnes začneme obrázkem na kterém je graf vývoje zaměstnání lidí podle oborů v USA. Evropa má oproti tomuto grafu asi patnáct let zpoždění, ale vývoj kopíruje naprosto stejný trend. Rozdíl je jen v tom, že Evropa zpravidla uvedenou dynamiku trochu brzdí, kdežto Američané jí jdou vstříc. Oni tam za Atlantikem jsou takoví mladší a jdou do všeho mnohem víc hrr. Mrkněte na to, pak budeme pokračovat.

Jak vidíte, v roce 1800 pracovalo 90% lidí v zemědělství. Už tehdy byl nějaký ten průmysl v podobě hamrů, kovárů a zbrojířů, ale ještě malý maličkatý. Také už existovaly nějaké služby, které byly ještě menší a kromě toho existovali i lidé, kteří pracovali ve státních službách. Těch bylo jen pár. Ovšem už v roce 1870 pracovalo v zemědělství jen 50% obyvatel, značně zmohutněl průmysl, podíl zaměstnaných ve službách se také zdvojnásobil (ale ještě stále jich bylo relativně málo). Toto místo je kritický bod v dějinách, kdy společnost začíná rozpoznávat, že přišla nová doba. Ta samozřejmě začala už dřív, ale výrazně se začala ve společnosti projevovat právě od chvíle, kdy v zemědělství pracovalo méně než 50% lidí. V předchozím období bylo měřítkem zámožnosti vlastnictví latifundií. V budoucím období už bylo zajímavější vlastnit akcie třeba zbrojovky Colt nebo továrny na výrobu lokomotiv. Období po válce Severu proti Jihu bylo také velmi dynamické, bylo to období vynálezů, kteří své objevy ještě zpravidla dělali v malé dílně, společnost se rapidně přetvořila a násput průmyslu ještě urychlil pokles pracovních míst v zemědělství. Tehdejší obavy intelektuálů, že pokles pracovních míst v zemědělství bude znamenat hlad, se nijak nenaplnil.

Pokročme dál.

Přibližně o sto let později – někdy kolem roku 1970 překročil počet lidí pracujících ve službách, počet lidí pracujících v průmyslu. V zemědělství už v té době pracovalo sotva pár procent obyvatel, ale přesto toto zemědělství bez problémů uživilo dynamicky rostoucí světovou populaci. I přes lokální hladomory počet lidí stále docela slušně roste. I lidé pracující v průmyslu dokáží bez problémů zásobovat celý svět výrobky, i když jich je stále méně a méně, protože vznikají nejen nové metody organizování výroby, ale přibývá i automatizace.

Asi to nebude náhoda, že právě v této době Nixon vyhláší konec zlatého standardu pro dolar. Máme totiž druhé kritické období, kdy se opět projevují ve společnosti výrazné změny, jejichž zárodky vznikly už dávno, ale všeobecně rozpoznány byly právě v této době, protože už to prostě nešlo přehlédnout.

A všimněte si – tam nahoře v grafu (hnědá barva) se už objevuje větší počet lidí dělajících neproduktivní práci pro stát. Zatím je jich stále málo, ale přibývají.

Pojďme dál...

Jsme v současnosti. Co vidíte na grafu? Ano, milé děti, počet lidí pracujících v zemědělství, průmyslu a službách se nám blíží polovině a značně se nám rozbíjí státní byrokratický sektor. Ano, to je těch uplynulých třicet let velkého nabírání úředníků, auditorů, kontrolorů předchozích kontrol, ale také různých neziskovek přisátých na státní vemen. Zemědělství je na svých dvou procentech populace, průmysl už vlastně není o moc větší, ale pořád umí stavět letadlové lodě a generovat spoustu spoustu harampádí ulehčujícího život. Lidí ve službách pracuje už také nějak málo, ale vůbec to nevadí,

protože větší poptávka po kadeřnicích není. Spousta činností se dneska už také vůbec nedělá, protože gúgl vám zadarmo přeloží cokoliv z jakéhokoliv jazyka, na infolinkách mluvíte s robotem a simultánní přepis mluveného projevu už také udělá program sám a nepotřebuje sekretářku ovládající psaní všemi deseti nebo těsnopis.

A tam nahoře v grafu - označení béžovou barvou - tam jsou lidi, kteří už nedělají nic. A je jich už docela hodně. To jsou ti, kteří už dneska dostávají nepodmíněný příjem - sociální dávky. V USA! Slušné množství, že? Za co dostávají ty sociální dávky? Za nic? Ale kdepak. Dostávají je za to, aby nezapalovali ulice, aby nepřepadávali zemědělské farmy, průmyslové podniky a banky. Dostávají je za to, aby pár procent lidí v zemědělství, trochu víc lidí v průmyslu a trochu víc lidí ve službách mohlo tohle všechno dělat a zásobovat svět potravinami, výrobky i službami. A zvládnou to, i když jich je dohromady sotva padesát procent. Dohlíží na ně kvantum úředníků auditorů a kontrolorů, o jejich politické školení a pozitivní motivaci se stará kvantum lidí v neziskovkách, kteří jsou jinak úplně k ničemu, ale vlastně to ničemu nevadí, protože ta druhá polovina obyvatelstva, co něco dělá, ta to v pohodě užívá, uprůmysluje i uslužbuje. Stačíte mě sledovat?

Pojďme si protáhnout trendové křivky do blízké budoucnosti...

Co vidíme? Ano, při současné dynamice se blížíme okamžiku, kdy polovina lidí nebude dělat vůbec nic a bude dostávat peníze za to, aby nedělali bordel a bude to to jediné, co se po nich bude chtít. Veškerou práci zastane pár procent lidí v zemědělství, průmyslu, službách i státním sektoru. Pokud vše bude pokračovat ve stejném tempu, někdy po roce 2030 bude na skutečnou práci potřeba jen velmi málo lidí. Všichni ostatní budou v podstatě zbyteční.

Ano, milé děti, přesně odtud se berou všechny ty great resety a jiné pošahané plány na depopulaci planety. Žijeme totiž v období dvou kritických bodů zároveň, protože dynamika vývoje stále zrychluje a tak někde máme situaci, kde se počet neproduktivních lidí ve státním sektoru blíží polovině populace, někde jsme ho už překročili a v blízké budoucnosti zřejmě překročíme i tu druhou hranici, kdy padesát procent lidí nebude dělat ani šmírování na sociálních sítích za Rakušanovy peníze.

Ale kromě plánů na depopulaci planety, jsou tady i jiné možnosti. Třeba henten nepodmíněný příjem, který se už ve všech Chánovech docela dobře osvědčil. Osvědčil se také v Molenbecích i v Kalifornii, protože se ukázalo, že je to mnohem levnější než ty lidi vraždit. Sice občas hoří nějaká ta ulice, občas se střílí v Bataclanu, ale mohlo by to být mnohem horší, kdyby se zoufalí a hladoví vlci začali houfně vydávat na lup. Mohlo by to zastavit dopravu, mohlo by to přerušit výrobu, mohlo by to narušit zásobování... to je lepší jim prostě dávat nějakou tu almužnu.

A jsme doma milé děti. Podívejte se, kolik máme nových vládních programů na různé příspěvky na bydlení a podobně. Ty nám Fiala nedává, protože nás má rád, ale protože se bojí, co se může stát. A až bude Pěta odejít, to budete koukat, kolik peněz nám nasype nová vláda (nejspíš) s Andrejkem v čele. To budete koukat, že vás užívá psaní formulářů pro úřad práce a hulákání na náměstích.

Mezitím budou vznikat další roboti, kteří nahradí další lidi ve službách, průmyslu, zemědělství i ve státním sektoru. Bude přibývat lidí, kteří nemají žádnou motivaci pracovat, protože to je přesně to, co nepodmíněný příjem s lidmi udělá. A tak bude nutné je motivovat jinak. Třeba tím, že nedostanou peníze jednou měsíčně, aby to hned soudruzi neprochlastali, ale dostanou každý den jen trochu. Už dneska jsou návrhy přesně takhle řešit sociální dávky nemotivovaných obyvatel ghet. Aby dostali platební kartu a každý den si mohli vybrat částku pro denní potřebu. A ejhle, digitální měna je v podstatě na světě. Už existuje poměrně dlouho, ale bude rozpoznána ve chvíli, kdy padesát procent obyvatelstva bude žít právě takhle.

Mohl bych se rozšoupnout ještě víc... například proč něco učit lidi, kteří stejně nemusejí pracovat,

pracovat se jim nechce a ani pracovat nebudou? Stačí je držet na chlebu a hrách ne? Proč lidi plošně vzdělávat, když pohon celého světa za pár let obstará výrazná menšina lidí? Vlastně jen stačí nastavit finanční hranici, kdy ještě nedělají bordel. Že by budoucí hlavní agenda vlád?

Má smysl zkoušet dnešnímu člověku vysvětlovat, jak to bude vypadat v blízké budoucnosti? Asi tak stejný, jako vysvětlovat šlechtici kolem roku 1850, že zakrátko budou místo panovníků všude parlamenty a prezidenti...

Už chápete, kam mířím? Na tohle všechno mě upozornil právě Rostislav Čuba a jeho kolega Petr Blahynka. Akorát on je optimista. On vyznává krédo, že když se něco nedá odmítnout, je nutné to přijmout. Já jsem to teď tady popsal spíše opačně. Ale v příštích týdnech budu vždycky v neděli pouštět přímo články pana Čuby na toto téma. Tam si budete moci přečíst přímo myšlenky člověka, který v tom kromě krize a průseru vidí i příležitost.

To já jen, abyste viděli, jaké to je, potkat se s vizionářem.

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)